

РЕЗЮМЕТА

на научните трудове

на гл. ас. Владимир Иванов Ангелов, доктор

I. ДИСЕРТАЦИЯ, МОНОГРАФИИ, УЧЕБНИ ПОМАГАЛА И ПРОГРАМИ

I.1. Ангелов, Вл. Изследване на спортната техника в скоковете на акробатична пътека и усъвършенстване на методиката за обучение и тренировка. ДИСЕРТАЦИЯ, София, НСА, 2009.

Дисертацията е структурирана по изискванията за такъв тип научни трудове. Представена е в обем от 223 страници, от които 54 са приложения. Литературният обзор съдържа четири тематични направления. Дава представа за характерните особености на скоковете на пътека, методите за тяхното изследване, биомеханичните основи, техниката и методиката на тези упражнения. Анализът на резултатите е направен на базата на три основни изследвания: на класификационната структура на акробатичните скокове, на композиционният строеж на състезателните комбинации и на биомеханичните параметри. Изготвени са кинематични модели. За доказване на тяхната ефективност е проведен педагогически експеримент. Получените данни са обработени статистически. Изводите и препоръките произхождат от направените изследвания. В края на дисертацията са поместени две групи приложения. Първата съдържа словесно-графични модели на всички изследвани структурни групи акробатични скокове. Всеки модел е изграден от 9 модула. На второ място са приложени комплекси за обща и специална физическа подготовка, които са разработени върху принципите на контрастния подход.

I.2. Ангелов, Вл. Изследване на спортната техника в скоковете на акробатична пътека и усъвършенстване на методиката за обучение и тренировка. АВТОРЕФЕРАТ, София, НСА, 2009.

Авторефератът представя в синтезиран вид дисертационния труд. Обемът му е 32 страници. Включва по-важните моменти от разгледаните проблеми и изследвания в дисертацията (I.1.).

I.3. Ангелов, Вл. Нови методи и подходи в тренировъчния процес по скокове на акробатична пътека. МОНОГРАФИЯ, НСА Прес, София, 2010.

Монографичният труд е в обем от 140 страници. Структуриран е в четири глави. Първа глава третира проблеми свързани с особеностите на скоковете на акробатична пътека. Включва подробна класификация на тези упражнения и преглед на фазовата им структура. Втора глава разглежда въпроса за моделиране на спортната техника. В следващата трета глава са разгледани принципите на контрастния подход. Включва експериментално доказване на ефекта от неговото приложение в тренировъчния процес. Накрая, в последната глава са приложени кинематични модели на основни структурни групи скокове. Поместени са 6 комплекса за обща и специална физическа подготовка, които са разработени върху основата на принципите на контраста. Представени са средства за базова техническа подготовка.

I.4. Ангелов, Вл. Азбука на акробатичните скокове на пътека. МОНОГРАФИЯ, НСА Прес, София, 2012.

Монографията е в обем от 168 страници. Изградена е от четири глави. В първата глава е направена характеристика на акробатичните скокове въз основа на кратка историческа справка и разкриване същността, значимостта и тенденциите в тяхното развитие. Втора глава третира

проблеми свързани с техническите основи на акробатичните скокове. В нея са поместени описания на техниката на изпълнение на редица упражнения. Трета глава застъпва въпроси касаещи методиката на обучение в скоковете на пътека. Разглеждат се особеностите на двигателния навик, принципите, подходите, средствата и методите за обучение, обемният материал и неговата последователност, методически указания за основни скокове и др. Четвърта глава е посветена на планирането на тренировъчното занимание. Представен е подробен примерен план-конспект за комплексна тренировка. Накрая са поместени приложения, които включват илюстрации на всички скокове, връзки и серии намерили място в обемния материал.

I.5. Андонов, К., Б. Димитрова, Вл. Симеонов, Н. Танкушева. Скокове батут. МЕТОДИЧЕСКО РЪКОВОДСТВО, НСА „В. Левски” и БФСБ, София, 2005.

Това ръководство представлява методическо пособие, което може да се ползва от широк кръг специалисти – по гимнастика, акробатика, скокове на батут и пътека и др. Обемът му е 32 страници. Съдържа пет основни глави. Третира проблеми свързани с историята на скоковете на батут, със значението и характерните особености на скоковете на минибатут, с техническите основи и методиката на обучение на тези упражнения.

I.6. Хаджив, Н., К. Андонов, Д. Добрев, В. Петров. Физическа подготовка. Методическо ръководство по гимнастика, НСА Прес, София, 2011г., СИМЕОНОВ, ВЛ. – автор на глава от ръководството „Физическата подготовка в годишния тренировъчен цикъл в спортната акробатика и батута“.

Представеният материал има задача да разкрие специфичните особености на физическата подготовка в спортната акробатика, скоковете на батут, пътека и двоен минибатут. Обемът му е 9 страници. Включва

кратка характеристика на двигателната структура на посочените дисциплини и качествата необходими за тяхното практикуване, както и примерни комплекси за силова подготовка с обща и специална насоченост. Поставен е въпросът за особеностите на кондиционалната работа в различните етапи на многогодишната подготовка. Разглежда се мястото на физическата подготовка в годишния тренировъчен цикъл. Представен е пример за приложение на блоково планиране на силовата подготовка в тези спортове.

I.7. Календарен план и програми по специалност „Спортна акробатика, скокове на батут, пътека и двоен минибатут“ за бакалавърска и магистърска степени на обучение.

Пакетът от програмни документи включва планове и програми по специалност „Спортна акробатика, скокове на батут, пътека и двоен минибатут“. Разработени са за двете образователни и квалификационни степени – „Бакалавър“ и „Магистър“. Всяка една програма съдържа информация за статута на дисциплината, нейните цели, подробно тематично разпределение на обемния материал, указания за самостоятелна работа и формата на оценяване на студентите. Програмите за бакалавърската степен са изготвени в четири направления: за часовете по специалност, за спортно усъвършенстване, за учебно-методическата практика и за приложение на акробатиката в естетическата гимнастика. Изготвен е календарен план, в който е направено подробно тематично разпределение за всички дисциплини, касаещи специалността по дни и часове на провеждане.

II. НАУЧНИ СТАТИИ

II.1. Симеонов, Вл. Сравнителен анализ на биодинамиката между практикуващи вид гимнастика и занимаващи се с други видове спорт студенти. Спорт, общество, образование, том 8, стр. 341-346, София, 2003. (сборник с доклади от годишна научна конференция на НСА, 29-30 май, 2002г.).

Идеята на тази статия е продиктувана от особеностите на спорта в наши дни. Голямото разнообразие от видове спорт определя широк диапазон от двигателни умения и физически качества, които развиват спортистите. Целта на тази статия е да се съпоставят двигателните възможности на практикуващи вид гимнастика и занимаващи се с други видове спорт. За нейното реализиране са изследвани 72 студенти, от които 26 мъже и 46 жени. Използвана е батерия от 9 теста, с които е направена оценка на мускулната сила, гъвкавостта, бързината, взривната сила, ловкостта, точността на движенията, равновесната и ритмична усетливост. Събраните данни са обработени статистически и подробно анализирани. Направена е съпоставка между двете изследвани групи с произтичащите от това заключения.

II.2. Минева, М., Вл. Симеонов. Сравнителен анализ на двигателните възможности на студенти практикуващи различни видове гимнастика. Спорт, общество, образование, том 9, стр. 121-130, София, 2004. (сборник с доклади от годишна научна конференция на НСА, 30 май, 2003г.).

Семейството на гимнастическите спортове включва спортната гимнастика, спортната акробатика, скоковете на батут, пътека и двоен минибатут, художествена, естетическа и аеробна гимнастика. Изброените дисциплини имат своите прилики и отлики, които подробно са разкрити в

тази статия. Реализирано е изследване, чрез което са сравнени двигателните възможности на занимаващите се с различни видове гимнастика. Изследвани са 110 лица, от които 50 мъже и 60 жени. Използван е пакет от тестове за оценка на силовите и скоростно-силови възможности, бързината, гъвкавостта, ловкостта, равновесната устойчивост, чувството за ритъм и точността на движенията. Направена е статистическа обработка и детайлен анализ на получените резултати. На тази основа е сравнена биодинамиката на студенти практикуващи различни гимнастически спортове. Направени са произхождащите от съпоставката изводи.

II.3. Симеонов, Вл., К. Андонов, Ил. Кючуков. Характерни особености на акробатичните скокове като спортни дисциплини. Сп. „Спорт и наука”, бр. 1/2004г., стр. 63–67.

В тази статия е направен преглед на акробатичните скокове като спортни дисциплини. Разкрита е тяхната двигателна структура. Изготвени са няколко класификации на тези упражнения по различни признаци. Чрез тях се показва мястото на акробатичните скокове в гимнастическото семейство и приложението им в различни сфери на човешката дейност. Систематизирани са спортните дисциплини, чийто основен предмет на дейност са акробатичните скокове. Направена е подробна характеристика на скоковете на батут, пътека и двоен минибатут. В заключение са очертани основните тенденции в съвременното развитие на тези упражнения.

II.4. Кючуков, Ил., К. Андонов, Вл. Симеонов. Изследване ефекта от приложението на методика за специализирана двигателна подготовка в обучението по гимнастика. Сп. „Спорт и наука”, бр. 2/2004г., стр. 73–77.

Целта на настоящата разработка е да се установи ефекта при обучението по гимнастика от прилагането на методика, която е конструирана въз основа на принципи свързани със самоанализ и осмисляне на действията. В тази връзка е проведен педагогически експеримент. Контингент на изследването са студенти неспециализиращи даден спорт. Направено е тестиране за установяване на нивото на двигателните качества. Състоянието на техническата подготовка е определено чрез метода на експертната оценка. Изготвено е статистическо резюме на събраните експериментални данни. От техния анализ и съпоставка се установи, че в резултат на предложената методика се намалява времето за разучаване на упражненията и се повишава качеството на тяхното усвояване. Повишава се степента на самостоятелната работа и двигателната перспектива по отношение на бъдещи задачи.

II.5. Симеонов, Вл., К. Андонов. Възникване на акробатичните упражнения. Сп. „Спорт и наука”, бр. 6/2004г., стр. 63–69.

Използването на историческия метод има своята висока стойност в научните изследвания. В тази статия, чрез неговото прилагане е проследено развитието на акробатичните упражнения от тяхното възникване до наши дни. Сведенията за тях са получени въз основа на археологически находки, произведения на древни историци, философи и поети. Показват, че акробатичните упражнения са възникнали в най-дълбока древност преди повече от 4000 г. Анализирани са данни за тях от различни исторически периоди, епохи и етапи на човешкото развитие. Проследено е използването им в древността в Египет, Гърция, Рим, Южна Швеция, средната част на Апенинският полуостров и др. Много факти за приложение на акробатичните упражнения са събрани през XIX век. Техният произход е свързан с Южна Индия, Северна Нигерия, Русия,

Венеция и т.н. Подобавашо внимание се отделя на бурното развитие на тези упражнения под купола на цирка. В тази връзка най-голяма роля играят страните от Западна Европа и Русия.

II.6. Симеонов, Вл., К. Андонов. История на акробатичните скокове на пътека. Сп. „Спорт и наука”, бр. 1/2005г., стр. 102–114.

Целта на тази статия е да се направи исторически преглед на скоковете на акробатична пътека. В хронологична последователност са проследени етапите на тяхното развитие. Обособяването им като спортна дисциплина е предшествано от период, в който тези упражнения се усъвършенстват предимно като съставна част на цирковото изкуство. От началото на XX в. наред с цирковото направление се полага началото на спортно-аматьорското им развитие. Първата сериозна международна състезателна изява е свързана с X-те Олимпийски игри в Лос Анджелис през 1932 г. На този голям спортен форум скоковете на акробатична пътека са включени като отделна състезателна дисциплина от програмата по гимнастика. За по-нататъшното им развитие важна роля изиграва бившата СССР. Разгледани са основните етапи на тяхното развитие и характеризиращите ги особености. Проследено е развитието на тези упражнения и в нашата страна.

II.7. Минева, М., Г. Ганчева, Вл. Симеонов. Ретроспективен анализ на развитието на груповите гимнастически дисциплини. Сп. „Спорт и наука”, извънреден бр. 2/2005г., стр. 46–55. Участие на международна научна конференция в Мексико.

Основна идея на настоящата разработка е да се изследва развитието на груповите гимнастически дисциплини. В тази връзка са събрани и анализирани данни за тяхната поява, обособяването им под различни форми и техните характерни особености. Обект на изучаване са

ансамбловите съчетания в художествената гимнастика, състезателните комбинации на видовете в спортната акробатика и спортната аеробика, както и на композициите от естетическата и масовата гимнастика. Всяка от изброените групови гимнастически дисциплини е разгледана в две направления. Направена е кратка историческа справка за тяхното развитие. Проследени са спортно-техническите изисквания за изграждане на състезателните съчетания. Осъществен е сравнителен анализ на получените резултати. Установени са редица прилики между изследваните групови гимнастически дисциплини. Изразяват се в наличие на общи структурни групи упражнения, изпълнение на съчетанията с музикален съпровод, сходни правила за оценка на комбинациите. Наред с това изследването доказва, че всяка от дисциплините съдържа множество типични упражнения, което е показател за тяхната идентичност и различия помежду им.

II.8. Симеонов, Вл., К. Андонов, М. Търничкова. Изследване на антропометричните характеристики на участниците в Европейското първенство по скокове на батут – София, 2004. Сп. „Спорт и наука”, извънреден бр. 2/2005г., стр. 91–98.

Телесната конструкция на състезателите е сред важните фактори определящи спортния резултат. По тази причина обект на изследване в тази статия са антропометричните характеристики на състезателите по скокове на батут, двоен минибатут и акробатична пътека. Целта е да се определят антропометричните профили на спортистите от изброените дисциплини. Изследването е проведено по време на Европейското първенство в София през 2004 г. Измерени са антропометрични показатели на участниците от двата пола, които са представители на 28 страни. Предмет на изследването са ръстът, теглото и индексът за състава на телесната маса. Събраните данни са обработени статистически. Направени

са съответните изводи, които установяват, че изготвеният антропометричен профил по полове и дисциплини не се отличава значително от съществуващия до сега. Изследването доказва, че при медалистите няма драстични различия в антропометричните характеристики на състезателите от трите дисциплини. При останалите състезатели интервалът от стойностите на регистрираните данни е достатъчно широк.

II.9. Танкушева, Н., Вл. Симеонов, Б. Димитрова. Изследване преноса на двигателния навик от целеви прескоци при обучението на „Цукахара” в чупка. Сп. „Спорт и наука”, извънреден бр. 2/2005г., стр. 138–145.

Настоящата разработка третира проблема за положителния пренос на двигателен навик. Целта на изследването е да се докаже ролята на целевите прескоци в спортната гимнастика при обучението на „Цукахара в чупка“. В тази връзка е направен сравнителен кинематичен анализ на посоченото упражнение, което е изпълнено в три варианта: с използване на минибатут вместо маса за прескок, с отскачане от минибатут и в реални условия. Контингент на изследването е 12 годишна състезателка. Параметрите предмет на изследването са: продължителността на отделните фази, линейните характеристики на упражнението и средната линейна скорост на ставните звена. Анализът на получените резултати е направен въз основа на предварително определена фазова структура на изследвания прескок. Изведени са заключения, чрез които се доказва, че изследваните кинематични параметри при трите варианта са със сходни стойности, което означава, че двете целеви упражнения имат място в методиката за обучение на прескок „Цукахара в чупка“.

II.10. Симеонов, Вл., К. Андонов. История на спортната акробатика в България. Сп. „Спорт и наука”, бр. 5-6/2005г., стр. 148–154. Годишна научна конференция, НСА „Васил Левски”, катедра „Гимнастика”, София, 31 май, 2005г.

Предмет на тази статия е историческият преглед на развитието на акробатиката в България. У нас тази двигателна дейност е позната от епохата на Възраждането. Осъществявана е предимно от пътуващи циркови артисти. След Освобождението през 1978 г., акробатиката се развива успоредно с процъфтяването на цирковото изкуство. В началото на XX в. акробатичните упражнения намират добър прием сред младежта. Започват да се практикуват под формата на самодейни трупи, които намират изява по време на футболни срещи, вечеринки и тържества. Ревностни приятели и пропагандатори на акробатиката стават състезателите по спортна гимнастика. Нов връх в развитието на тази двигателна дейност се бележи след Втората световна война. Като част от VIII-то Републиканско първенство по гимнастика през 1952 г. се организира първото Републиканско първенство по акробатика. Проследено е по-нататъшното развитие на този спорт у нас, което е свързано с изготвянето на програми, увеличаване броя на практикуващите, участие на България в създадената в началото на 70-те години Международна федерация, българско участие в международни състезателни прояви и т.н. Отдадено е необходимото внимание на първите дейтели и шампиони в този красив и динамичен спорт.

II.11. Симеонов, Вл., К. Андонов. Изграждане на кинематичен модел на връзката задно премтане, задно тройно свито превъртане в скоковете на пътека. Сп. „Спорт и наука”, извънреден бр. 2/2007г., стр. 148–160. Годишна научна конференция, НСА „Васил Левски”, катедра „Гимнастика”, София, 21 май, 2007г.

Моделирането като научен метод допринася за изучаване на сложните движения на акробатичните скокове на пътека. Изготвянето на модели на спортната техника намира приложение и в обучението. Дава възможност за създаване на по-пълна представа за упражненията, което помага при тяхното разучаване и усъвършенстване. Целта на тази разработка е да се изследва техниката на задно тройно превъртане изпълнено след задно премтане. В тази посока е направен кинематичен анализ на връзката въз основа, на който е изграден кинематичен модел. Параметрите предмет на изследване са: времетраене, линейни характеристики, ъгли на взаимодействие с опората, ставни ъгли, траектории на ставните звена и О.Ц.Т. на тялото, линейна и ъглова скорост, ключови работни положения. Контингент на изследването са осем спортисти от световния елит, които са избрани по метода на „експертна оценка“. От събраните данни е изготвено статистическо резюме въз основа, на което са направени анализът, кинематичният модел и заключенията.

II.12. Симеонов, Вл., К. Андонов. Изследване на биомеханичната целесъобразност при композиране на състезателните серии в скоковете на акробатична пътека. Сп. „Спорт и наука“, бр. 3/2007г., стр. 30–40. Като доклад материалът е представен на IV международен научен конгрес „Спорт, стрес, адаптация“, НСА „Васил Левски“, София, 17–18 ноември, 2006г. Абстракт на английски език е издаден в сборника с научни трудове от конгреса, стр. 26–27.

Целта на настоящата разработка е да се изследва композиционната структура на акробатичните серии във взаимовръзка с критериите за биомеханична целесъобразност на движенията. В тази връзка са определени следните признаци за оценка на композиционния строеж на състезателните комбинации: вид на началния скок, брой на същинските

скокове, съотношение между свързващите упражнения, видове свързващи скокове преди и след основните упражнения, място на същинските скокове в серията според координационната им сложност. За установяване на връзката между биомеханичната целесъобразност на движенията и структурата на акробатичните серии е направен кинематичен анализ на еднакви основни скокове реализирани след различни свързващи упражнения. Изследвани са кинематични параметри, като времетраене, дължина и височина на скоковете, ставни ъгли, средна линейна скорост на ставните звена, ъглова скорост на въртене на тялото. Анализирани са данни за изпълнение на задно тройно превъртане след задно премтане и след задно темпово превъртане. Установено е, че задното премтане намира по-широко приложение при конструиране на състезателните серии. Кинематичните характеристики на основния скок след задно темпово превъртане са по-високи и позволяват по-добро качество на изпълнение.

II.13. Симеонов, Вл., К. Андонов. Изследване на класификационната структура на акробатичните скокове на пътека. Сп. „Спорт и наука”, извънреден бр. 3/2008г., стр. 88–97. Международна научна конференция, София, 30 май, 2008г.

Класификацията на скоковете на пътека помага за тяхното изучаване, служи като методическа база, представлява важен фактор подпомагащ конструирането на нови упражнения. В тази връзка целта на тази статия е да се изследва класификационната структура на акробатичните скокове и да се направи пълна систематизация на тези упражнения съобразно съвременното им развитие. Определени са 10 основни признака, които позволяват да се създаде цялостна картина за мястото на акробатичните скокове в семейството на гимнастическите спортове, за приложението им в различните човешки дейности и спорта, за съществуването им като самостоятелни спортни дисциплини, за тяхната форма, биомеханични

особености, функции и начин на свързване в състезателните серии, както и за тяхното разнообразие в методически план. В заключение, може да се обобщи, че представената класификация намира място в цялостната класификационна структура на гимнастическите упражнения. Обогатява я с нови критерии, които са с голяма практико-методическа стойност.

II.14. Симеонов, Вл., К. Андонов. Възникване и развитие на скоковете на батут. Сп. „Спорт и наука”, бр. 2/2009г., стр. 134–140.

Тази статия е посветена на историческото развитие на скоковете на батут. Проследени са етапите през които преминава развитието на тези красиви и динамични упражнения. Според историци батутът е изобретен през средновековието от френския цирков акробат Дьо Трамполине. Съвременното развитието на скоковете на батут и обособяването им като спорт започва през 1926 г. Свързано е с имената на американските любители Л. Крисволд и Джордж Нисен. От 1955 г. този спорт започва да се развива и в страните от Западна Европа. Интересно е да се подчертае, че в Русия, която е водеща сила в съвременното батутно скачане, тези упражнения се развиват напълно самостоятелно, без допускане на външно влияние. В България скоковете на батут започват да се практикуват по време на Възраждането като елемент от цирковото изкуство. След Втората световна война българското развитие на тези упражнения върви по пътя на бившата съветска школа. Дълги години батутът е развиван като дисциплина от акробатиката. Последните няколко десетилетия, след отделянето му като самостоятелен спорт бележи бурно развитие, за което говори приемането му през 2000 г. в олимпийското семейство.

II.15. Симеонов, Вл. Изследване съвременните тенденции на композиционния строеж на състезателните акробатични серии в скоковете на пътека. Сп. „Спорт и наука”, извънреден бр. 3/2009г., стр.

9-17. Годишна научна конференция, НСА „Васил Левски”, катедра „Гимнастика”, София, 28 май, 2009г.

Целта на разработката е да се изследва композиционния строеж на състезателните серии в скоковете на акробатична пътека. Обект на изследване са 64 комбинации. Предмет на изследване са показатели, чрез които се определя структурата на акробатичните серии. Свързани са с вида и броя на основните и свързващите скокове, тяхното съотношение, вида на преходите и др. Контингент на изследване са участниците в Европейското първенство през 2004 г. и в три Световни купи през 2005, 2007 и 2009 г. От анализа на събраните данни са установени няколко важни тенденции по отношение на композиционния строеж на акробатичните комбинации. Изразяват се в разнообразяване на преходите в сериите, увеличаване на броя на основните скокове в тях, нарастване на тяхната координационна сложност.

II.16. Симеонов, Вл. Сравнителен биомеханичен анализ на задни премятания предхождащи същинските скокове с различна координационна сложност в скоковете на акробатичната пътека. Сп. „Спорт и наука”, извънреден бр. 3/2009г., стр. 18–26. Годишна научна конференция, НСА „Васил Левски”, катедра „Гимнастика”, София, 28 май, 2009г.

Съвременното скачане на пътека показва, че техниката на задното премятане е различна и зависи от упражненията, с които се свързва. Това определя целта на тази разработка, която се изразява в изучаване на механиката на движение на този скок в различни условия. Изследвани са над 80 акробатични връзки от задно премятане и различни по трудност същински скокове. Предмет на изследване са следните параметри: времетраене, линейни характеристики, ставни и сегментни ъгли, линейна и ъглова скорост. Контингент на изследването са участниците в четири

големи международни първенства в периода от 2004 до 2009 г. Направена е класификация на възможните връзки на този скок с други упражнения. Осъществен е кинематичният анализ въз основа на два вида фазова структура на задното премятане. Направени са изводи, които произтичат от анализа на резултатите. Всички те сочат, че изпълнението на този скок по един образец е ненужно и нефункционално. Добро е това задно премятане, което съответства на поставената задача.

II.17. Симеонов, Вл. Сравнителен биомеханичен анализ на задно двойно сгънато превъртане с обръщане на 360° , изпълнено на акробатична пътека. Сп. „Спорт и наука”, кн. 1/2010г., стр. 30–41.

Идеята на тази статия е да се изследва техниката на задно двойно сгънато превъртане с цяло обръщане преди и след въздействие с коригираща методика. За целта са проведени две кинематични изследвания и педагогически експеримент. Акцентът в разработката е върху съпоставката на кинематичните параметри. Сравнени са три изпълнения – едно на елитен руски акробат и две на български състезател. Единият опит на българина е осъществен преди използване на нова тренировъчна методика, а другия след нейното прилагане. Регистрирани са данни за следните кинематични параметри: времетраене, линейни характеристики, ставни и сегментни ъгли в ключови работни пози, линейна скорост на ставните звена, ъглова скорост на въртене на тялото около страничната и надлъжна оси. Изпълнението на руския състезател е избрано чрез метода на експертна оценка. Високото му качество се доказва и от проведеното биомеханично изследване. От сравнителния кинематичен анализ на опитите на българския спортист се установява, че изпълнението след въздействие с новата методика е с подобрена техника.

II.18. Симеонов, Вл. Същност на словесно-графичното моделиране в скоковете на акробатична пътека. Сп. „Спорт и наука”, кн. 1/2010г., стр. 69–75.

Моделирането е научен метод, който се използва в различни сфери на спортната действителност. Най-голямо приложение намират три групи модели: информационно-словесни, графични и математически. Целта на тази разработка е да се изследва техниката на акробатични скокове на пътека от различни структурни групи и да се изработят модели въз основа на техните кинематични характеристики. Обект на изследване са финалните два скока от акробатичната серия, които са разделени в две групи – финален същински скок след задно премтане и след задно темпово превъртане. Предмет на изследване са пространствените, времевите и пространствено-времевите характеристики на движенията. Контингент на изследване са 110 висококвалифицирани спортисти от световния елит. Обемът на изследването е от 120 акробатични връзки. При изготвяне на моделите е използван методът на словесно-графичното моделиране. Всеки модел е изграден от осем модула: фазова структура и време, време и линейни характеристики, работни пози, сегментни ъгли, ставни ъгли, средна линейна скорост на ставните звена, средна ъглова скорост на въртене около страничната и надлъжна оси. Изборът на кинематичните параметри, от които са изградени отделните модули позволява лесното им прилагане в практиката. Представяват добро средство за коректив в работата за техническа подготовка.

II.19. Симеонов, Вл. Корелационен анализ на резултатите от изследване на техническата и физическата подготовка в скоковете на акробатична пътека. Сп. „Спорт и наука”, кн. 2/2010г., стр. 32–37.

Целта на настоящата статия е да се изследва степента и посоката на корелационна зависимост между двигателните качества и техническата

подготовка в скоковете на пътека. В тази връзка предмет на изследване са техническите умения на акробатите, силата на ръцете и коремните мускули, взривната сила на долните крайници, гъвкавостта, ловкостта, равновесието, чувството за ритъм, честотата и точността на движенията. Изследвани са 50 спортисти от два спортни клуба, които са разделени в две групи – контролна и експериментална. Реализиран е педагогически експеримент. Измерването на изброените качества и умения е извършено два пъти – преди и след експеримента. Корелационният анализ е направен в две посоки. От една страна са търсени зависимости между двигателните качества и техническите възможности без да се взимат в предвид упражняваните въздействия. От друга са установени разлики в тези зависимости след използване на различна методика за физическа и техническа подготовка с експерименталната група.

II.20. Симеонов, Вл. Доказване на ефекта от приложение на контрастния подход в тренировъчния процес по скокове на акробатична пътека. Сп. „Спорт и наука”, кн. 2/2010г., стр. 56–67.

Възможностите на контраста като явление са големи. В резултат на това принципите на контрастния подход намират приложение в редица спортове. Според данни от прегледаните информационни източници, в гимнастическите спортове липсва целенасочено използване на този подход. Това бе причина да се разработи методика за физическа и техническа подготовка основана върху тези принципи и да се апробира в тренировъчния процес по скокове на акробатична пътека. За нуждите на изследването е проведен педагогически експеримент. Събраните данни са обработени статистически. Направен е вариационен анализ. Сравнението на количествените характеристики на изследваните признаци при двете групи категорично доказва, че предложената методика основаваща се на

принципите на контрастния подход, води до по-високи резултати в техническата и физическа подготовка.

II.21. Ангелов, Вл. Изследване на сигурността и стабилността при изпълнение на състезателните серии на акробатична пътека. Научни трудове на Русенския университет – 2010, том 49, серия 8.2., стр. 83-88. Научна конференция, Русе, 2010г.

Стабилността и сигурността на изпълненията в спорта са две различни понятия, които трябва да се разглеждат в тяхната самостоятелност. Идеята на тази разработка е да бъдат дефинирани според тренировъчните и състезателни условия в скоковете на пътека. Основната цел е да се изследва степента на сигурност и стабилност при изпълнение на състезателните комбинации. Реализирана е, чрез събиране на данни в тази посока от участниците в Европейското първенство в гр. Варна през 2010 г. Анализирани са 85 акробатични серии. Определени са следните критерии за оценка на сигурността на изпълнение: оценки за изпълнение и трудност, вероятност за безотказно изпълнение (P) изчислена по формула, характеристика на темпа на движение, брой на основните скокове, тяхната амплитуда, качеството на приземяване, броят на отказите, грубите и стилови грешки. Основен критерий за стабилност на изпълнението е големината на интервала, в който попадат оценките за изпълнение на даден състезател от всички изпълнени комбинации по време на състезанието. В заключение от анализа на получените резултати е направен основният извод, че „салтовите“ серии са изпълнени с по-голяма сигурност, а в зоната на висока стабилност попада само 1 състезател от всички финалисти.

II.22. Ангелов, Вл. Експериментално доказване ефективността на словесно-графичното моделиране в скоковете на акробатична

пътека. V Международен конгрес „Спорт, стрес, адаптация“, сборник „Спорт и наука“, извънреден брой, част II, София, 2010г., стр. 76-81.

Целта на разработката е да се усъвършенства техническата подготовка в скоковете на пътека чрез използване на словесно-графични модели на основни упражнения. За доказване на ефекта от приложение на кинематичните модели е проведен педагогически експеримент. Основният изследван признак е експертната оценка за изпълнение. Осъществени са нейни регистрации два пъти – преди и след провеждане на експеримента. Събраните данни са обработени статистически. Направен е вариационен анализ, чрез който се обобщават количествените характеристики на изследвания признак. Генералният извод, който произтича от сравнението на прирастите в контролната и експериментална групи е, че хипотезата за по-голяма ефективност на тренировъчната работа за техническа подготовка, реализирана от експерименталната група чрез използване на словесно-графични кинематични модели, се потвърждава.

II.23. Ангелов, Вл. Профилиран подход при работа за техническа подготовка в скоковете на акробатична пътека. Сп. „Спорт и наука“, кн. 1/2011г., стр. 28–35.

Основната идея на тази разработка е да се изследва ефекта от прилагане на профилиран подход при работа за техническа подготовка в скоковете на пътека. За нейното реализиране са определени базови и профилиращи упражнения за основните структурни групи скокове. Разработена е експериментална методика за тяхното приложение в тренировъчния процес. За доказване на ефективността на профилирания подход е проведен педагогически експеримент. В тази връзка са проведени две изследвания – преди и след експеримента. За оценка на техническата подготовка е използван методът на експертна оценка. Резултатите от изследването са обработени статистически. След подробен анализ са

направени съответните заключения. Сравнението на прирастите в двете групи позволява да се направи главния извод, че хипотезата за по-голяма ефективност при работа за техническа подготовка с използване на профилиран подход се потвърждава.

II.24. Ангелов, Вл. Изследване на компонентите на съдийската оценка в скоковете на акробатична пътека. Сп. „Спорт и наука”, кн. 2/2011г., стр. 33–39.

Целта на това изследване е да се анализират компонентите на съдийската оценка в скоковете на пътека и връзките между тях. Обект на изследването са състезателните комбинации. Негов предмет са оценките за трудност, изпълнение и краен резултат. Контингент на изследването са участниците в Европейското първенство през 2010 г. Събрани са данни за оценяването на 65 акробатични серии. Резултатите са систематизирани по общи признаци, което позволява по-пълно изследване на връзките между трите компонента на съдийската оценка. Направени са няколко извода, произтичащи от анализа. Установи се, че прецизността на изпълнение спрямо трудността е по-устойчивия елемент в системата „краен резултат“. На следващо място, изследването доказва, че при най-добрите се оформя тенденция крайната оценка да съдържа пределни стойности за двата компонента – трудност и изпълнение.

II.25. Ангелов, Вл. Класификационна структура на скоковете на батут. Сборник научни трудове на Русенски университет „Ангел Кънчев“, том 50, серия 8.2., стр. 84–91, Русе, 2011г. Участие в Международна научна конференция.

Проблемът за систематизиране на упражненията в скоковете на батут не е нов. Целта на тази разработка е да се изготви цялостна и обширна класификация чрез обогатяване на използваните до момента основни

признаци. Прегледани са литературни източници третиращи проблема. Направен е задълбочен анализ на двигателната структура на батутните скокове и на тенденциите за нейното развитие. На тази основа е изготвена систематизация на скоковете на батут, която е обогатена с включване на нови основни и допълнителни признаци. Осъществено е подробно онагледяване с помощта на 13 фигури. В заключение може да се обобщи, че предложената класификационна структура е обогатена със следните нови критерии: вид на движението, управление на движенията, свързаност, методическа насоченост и приложност. Допълнена е с нови спомагателни признаци относно посоката на въртене и координационната сложност на упражненията. Намира място в единната класификационна структура на гимнастическите упражнения.

II.26. Ангелов, Вл. Сравнителен кинематичен анализ на задно тройно превъртане, изпълнено след различни свързващи упражнения. Сп. „Спорт и наука”, кн. 6/2011г., стр. 19–29.

Основната идея на това изследване е да се съпоставят кинематичните параметри на еднакви по форма и координационна сложност скокове, осъществени след различни свързващи упражнения. Обект на изследването е задно тройно свито превъртане изпълнено след задно премтане и след задно темпово превъртане. Негов предмет са кинематични параметри като времетраене, линейни характеристики, траектории и средна линейна скорост, ставни и сегментни ъгли в ключови работни положения, ъглова скорост и др. Контингент на изследването са участниците в Европейското първенство през 2004 г. Изследвани са 16 подхода на акробатичните връзки обект на изучаване. Събраните данни за всеки параметър са обобщени в три групи: средни, максимални и минимални стойности. Реализиран е подробен сравнителен анализ на кинематичните характеристики, който е онагледен с помощта на 13 фигури. Направени са изводи произтичащи от съпоставката на събраните данни. Главното

заклучение е, че независимо от установените параметрични предимства на задно тройно превъртане изпълнено след задно темпово превъртане, съществуват технически резерви при реализиране на тази връзка.

II.27. Ангелов, Вл. Здраве и двигателна активност. Сп. „Спорт и наука”, извънреден брой, кн. 1/2012г., стр. 122–128. Международна конференция „Fitness and Wellness“, НСА, София, 2011г.

Тази разработка е посветена на проблема за ролята на двигателната активност върху здравето на човека. Включва изследване на множество различни упражнения от източни и западни системи за физическо възпитание и развитие. Направена е класификация и системен анализ на средствата за двигателна активност влияещи върху здравето на човека. Систематизирането е реализирано въз основа на пет основни признака: произход на упражненията, вид, насоченост и характера на въздействието, режим на мускулна работа. Предложената класификация е онагледена с шест фигури. Направени са изводи, които може да се обобщят с тезата, че поддържането на добър здравен статус е възможно чрез комплексно въздействие с физически упражнения насочени към морфологично и функционално усъвършенстване на организма. Ефектът от приложение на разнообразните средства ще зависи от техния правилен подбор, дозировка и съобразяване с моментното функционално и психично състояние на занимаващите се.

II.28. Ангелов, Вл. Композиционен строеж на състезателните съчетания в скоковете на батут. Сп. „Спорт и наука”, извънреден брой, кн. 2/2012г., стр. 68–74. Годишна научна конференция, НСА „Васил Левски”, катедра „Гимнастика”, София, 2011г.

Статията третира проблематика свързана със структурата на състезателните комбинации в скоковете на батут. Изследвани са съчетанията на мъже финалисти от две големи международни състезания –

Европейско първенство през 2010г. и кръг от Световна купа през 2011г. Определени са следните критерии за количествено изразяване структурата на състезателните комбинации: посока на въртене, оси на въртене, работно положение на тялото в летежа, обем на въртене около страничната и надлъжна оси, изходно и крайно положение. Събраните данни за всеки показател са подробно анализирани и онагледени с шест фигури. На тази основа са установени принципните положения характеризиращи строежа на комбинациите при елитните спортисти, които са сред важните фактори за успешна състезателна реализация.

II.29. Ангелов, Вл., Н. Иванов. Изследване на антропометричните характеристики на състезатели по спортна акробатика. VI международен конгрес „Спорт, стрес, адаптация“, София, 2012г. (под печат).

Морфологичните особености на спортистите са сред важните фактори, от които зависи състезателната реализация. В тази връзка целта на това изследване е да се установят антропометричните профили на състезателите по спортна акробатика от различни постове и видове в този спорт. Осъществена е чрез измерване на 9 антропометрични показатели при 41 спортисти от два спортни клуба – български и белгийски. Събраните данни са обработени статистически и класифицирани в четири групи според възраст, пол и пост на участниците. Въз основа на анализа на получените резултати е установен антропометричният профил на състезатели по спортна акробатика.

III. ДРУГИ ПРОДУКТИ С НАУЧНО-ОБРАЗОВАТЕЛЕН ХАРАКТЕР

III.1. Участие в научно-популярен филм за равновесието на БНТ, София, 2010г.

Филмът, в който взимам участие е с научно-образователен характер. Представява епизод от поредица научно-популярни продукции на БНТ. Продължителността му е 30 мин. и 40 сек. мин. Режисьорът фокусира внимание върху равновесието като двигателна способност и неговото приложение в различни сфери на спорта и бита. Темата е проследена в два пласта. Включва общотеоретично разглеждане на проблема и неговия практически израз. Моето участие е свързано с демонстрация и обяснение на видовете равновесна устойчивост и факторите обуславящи нейната проява. Като демонстранти участват състезатели по спортна акробатика от спортен клуб „ЦСКА“.

III.2. Консултантска дейност за терминологично съответствие при превода от английски на български език на: Уилямс Ш., Д. Жансен. Стъпка по стъпка Пилатес за начинаещи. КОАЛА ПРЕС, Пловдив, 2010г., консултант Владимир Ангелов.

Книгата съдържа 96 страници. Предназначена е за масовия потребител спортуващи хора, които не са професионални спортисти. Консултантската дейност, която извършвам се изразява в подробен преглед и коригиране на неточностите свързани с всички спортни термини след първоначалния превод от английски на български език.

III.3. Консултантска дейност за терминологично съответствие при превода от английски на български език на: Уолек, Н. Стъпка по стъпка фитнес за начинаещи. КОАЛА ПРЕС, Пловдив, 2010г., консултант Владимир Ангелов.

Представената книга е в обем от 96 страници. Предназначена е за широка аудитория спортуващи на аматьорски начала. Моето участие се изразява в осъществяване на детайлен преглед и редакция на спортните термини след първоначалния превод от английски на български език.